

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 3 i art. 73 rozporządzenia Rady nr 40/94 (obecnie odpowiednio art. 8 ust. 3 i art. 75 rozporządzenia Rady nr 207/2009) oraz zasady 50 ust. 2 i zasady 52 ust. 1 rozporządzenia Komisji nr 2868/95⁽¹⁾ ze względu na nieuwzględnienie sprzeciwu na podstawie art. 8 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 40/94 przez Izbę Odwoławczą, która powinna była uznać, że skarżący miał wymagane uprawnienie do wniesienia sprzeciwu wobec rozpatrywanego wspólnotowego znaku towarowego; naruszenie art. 8 ust. 4 i art. 73 rozporządzenia Rady nr 40/94 (obecnie odpowiednio art. 8 ust. 4 i art. 75 rozporządzenia Rady nr 207/2009) oraz zasady 50 ust. 2 i zasady 52 ust. 1 rozporządzenia Komisji nr 2868/95 ze względu na nieuwzględnienie sprzeciwu na podstawie art. 8 ust. 4 rozporządzenia Rady nr 40/94 przez Izbę Odwoławczą, jako że powinna ona była uznać, że skarżący jest właścicielem wcześniejszych praw i że używał w obrocie znaku, na który powołano się w sprzeciwie.

⁽¹⁾ Rozporządzenia Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 303, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 3 grudnia 2009 r. — Francja przeciwko Komisji

(Sprawa T-485/09)

(2010/C 37/57)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: E. Belliard, G. de Bergues, B. Cabouat i R. Loosli-Surrans, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2009/726/WE z dnia 24 września 2009 r. w sprawie tymczasowych środków ochronnych przedsięwziętych przez Francję w odniesieniu do wprowadzania na jej terytorium mleka i produktów mlecznych z gospodarstwa, w którym potwierdzono przypadek trzęsawki klasycznej,

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W swej skardze rząd francuski wnosi do Sądu, na podstawie art. 263 TFUE o stwierdzenie, na mocy art. 263 TFUE, nieważności decyzji Komisji 2009/726/WE z dnia 24 września 2009 r. w sprawie tymczasowych środków ochronnych przedsięwziętych przez Francję w odniesieniu do wprowadzania na jej terytorium mleka i produktów mlecznych z gospodarstwa, w którym potwierdzono przypadek trzęsawki klasycznej⁽¹⁾.

Zaskarżona decyzja nakazuje Francji zawieszenie stosowania tymczasowych środków ochronnych przyjętych w następstwie publikacji nowych opinii naukowych na temat ryzyka narażenia ludzi na trzęsawkę klasyczną ze względu na konsumpcję mleka i produktów mlecznych pochodzących od zarażonych stad owiec i kóz, w celu zakazania wprowadzania na jej terytorium mleka i produktów mlecznych do celów spożywczych z gospodarstw, w których potwierdzono przypadek trzęsawki klasycznej.

W uzasadnieniu swojej skargi skarżąca podnosi, iż zaskarżona decyzja powinna zostać unieważniona ze względu na naruszenie zasady ostrożności w zakresie zarówno oceny ryzyka, jak i zarządzania ryzykiem.

Skarżąca utrzymuje, iż Komisja naruszyła zasadę ostrożności na etapie oceny zagrożenia, gdyż nie uwzględniła utrzymującego się braku pewności nauki co do groźby przenoszenia się na człowieka TSE innych niż BSE.

Zdaniem skarżącej Komisja naruszyła również zasadę ostrożności na etapie zarządzania ryzykiem nie przyjmując żadnego środka w celu ograniczenia ryzyka narażenia ludzi na czynniki trzęsawki klasycznej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 258, s. 27

Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2009 r. — ReValue Immobilienberatung przeciwko OHIM (ReValue)

(Sprawa T-487/09)

(2010/C 37/58)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: ReValue Immobilienberatung GmbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci S. Fiscoeder i M. Schork)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 7 października 2009 r. w sprawie R 531/2009-4;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „ReValue” dla towarów z klas 35, 36, 42 i 45 (zgłoszenie nr 6 784 292)

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾, ponieważ zgłoszone oznaczenie nie stanowi opisu usług objętych zgłoszeniem i nie jest pozbawione charakteru odróżniającego. Ponadto naruszenie art. 75 rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ istotne punkty zaskarżonej decyzji nie zostały uzasadnione, a przynajmniej nie zostały wystarczająco uzasadnione.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2009 r. — Jager & Polacek przeciwko OHIM — RT Mediasolutions (REDTUBE)

(Sprawa T-488/09)

(2010/C 37/59)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Jager & Polacek GmbH (Wiedeń, Austria) (przedstawiciele: adwokaci A. Renck, V. von Bomhard, T. Dolde)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: RT Mediasolutions s.r.o. (Brno, Republika Czeska)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 29 września 2009 r. w sprawie R 442/2009-4;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: RT Mediasolutions s.r.o.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „REDTUBE” dla towarów i usług z klas 9, 38 i 41 (zgłoszenie nr 6 096 309)

Właściciel znaku lub oznaczenia,

na które powołano się w sprzeciwie: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie,

na które powołano się w sprzeciwie: Niezarejestrowany znak towarowy „Redtube”

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uznanie sprzeciwu za niewniesiony

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- Naruszenie art. 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 216/96 ⁽¹⁾ w związku z art. 63 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽²⁾, ponieważ skarżąca nie miała możliwości wniesienia odpowiedzi;
- Naruszenie art. 80 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ decyzja o dopuszczalności sprzeciwu nie została uchylona zgodnie z prawem;